Ч. 268. Второк 14 (1) грудня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З палати послів. — Угорска криза. — Димісия Ізвольского.

Буджетова дискусия в палаті послів закінчила ся пізним вечером дня 10 с. м. Яка доля буде буджетової провізориї, ще не звістно. Славяньска Унія держить ся супротив правительства все здержано, а навіть ще дальше як перед тим. Іменно відложила свої наради до слідуючого тижня під напором радикальних своїх сторонництв, котрі не бачать в заяві пос. Ґломбиньского поважної запоруки зміни кабінету.

Після дневного порядку мали в суботу по переведеню буджетової дискусиї прийти з черги перші читаня торговельних договорів. Одначе то стрітило рішучий опір ческих аґрарпів, котрі заповіли, що сейчас зголосять наглячі внесеня. Під тим напором відложено дискусию над торговельними договорами до вторка. З черги загрозили опозициєю і наглячими внесенями Русини, але й їх бодай поки що здержано від того.

Парляментарна комісия польского кола розпочала в суботу дискусию над відношенем польского кола до згаданих договорів. Повне засідане польского кола в тій справі відбуде ся дня 14 с. м. о 10 годині рано.

На суботнішнім засіданю палати послів вела ся дальша дискусия над буджетовою провізориєю. Промовляв пос. Бянкіні, насамперед по хорватски, а відтак по німецки. Жалував ся на упосліджене Дальматиї. Відтак обговорював політичні відносини в Хорватиї і зазначив, що єсть то тепер одинокий край в Европі, де конституция єсть лиш на папері. З найльояльнійшого народа робить ся тепер державних зрадників. Відтак зазначив, що з причини мадярских інтриґ не надано доси Босниї і Герцеґовині конституциї. Бесідник займає ся правно-державним становищем тих двох країв і виказує, що не можна тих країв відривати від Дальматиї.

П. Штернберґ полемізував з Крамаржем і промовляв за ческим правом державним. Всенімецкий посол Страньский промовляв в обороні галицких Німців і домагав ся, аби в будучій реформі виборчій до галицкого сойму увзгляднено їх права. Антисемітский посол Мислївец критикував фінансову діяльність міністра дра Білиньского і заявив, що міністер повинен звернути увагу на міліонерів а особливо на міліонерів жидівских, котрі нагромадили величезні маєтки, котрих не завдячують ні образованю ні пильности. — З причини промови Мислївца прийшло в палаті до великої бучі. Жидівскі посли накинули ся дуже остро на бесідника, так що президент мусів взивати їх до порядку.

По промові п. Лїхта закінчено подрібну дискусию і вибрано ґенеральних бесідників „против" Удржаля а „за" Василька. П. Удржаль промовляв против буджетової провізориї із становища славяньскої Униї і заявив, що Унія буде поборювати правительство найострійшими средствами. П. Василько в своїй промові займав ся москвофільским рухом між Русинами, жалував ся, що правительство того шкідного для Австриї руху не поборює, а вкінци заявив, що він і его рускі буковиньскі товариші будуть голосувати за буджетом а то длятого, бо правительство увзгляднює жаданя буковиньских Русинів.

По промовах ґенеральних бесідників приступлено до голосованя і відослано буджетове предложене до комісиї.

Відтак відкинено наглячість внесеня мотивованого пос. Колесою о розділ галицкої крайової ради шкільної на секцию польску і руску.

Слідуюче засідане відбуде завтра о год. 11 перед полуднем. На першім місци дневного порядку стоїть уповновластиюючий закон що

15)

Смерть і гроби.

Культурно-природописна розвідка.

Написав К. Ка.

(Дальше *).

Ще й нинї мимо всеї культури і цивілїзациї, відзиває ся часом у поодиноких людий в більшій або меншій мірі давне зьвірство і оно то родить в них ту гадку, котра з часом переходить в намір ведучий до убийства. Длячогож і коли відзиває ся в чоловіці тота гадка?

Зміна людскої натури і вдачі мимо всеї культури і цивілїзациї відбуває ся незвичайно поволи і лиш тому, хто на то поверховно дивить ся, може здавати ся, що людскість в своїм розвитку незвичайно поступає. По правді так не єсть, вже хоч би для того самого, що всілякі добрі і злі прикмети в чоловіці переходять з рода в рід і длятого дають ся лиш поволи через відповідне вихованє, образованє та инші способи в міру того, як поодинокі одиниці до того спосібні, скріпляти і збільшати взглядно ослабляти і зовсім усувати. Дальше єсть загально звістна річ, що люди нїколи з повною сьвідомостию і з цїлим добором як найвідповіднїйших средств до того, не старали ся та й доси не старають ся, щоби викорінювати в собі зьвірску натуру. Навіть всілякі великі основателї вір, котрі любов ближнього ставили за одну із найперших основ своеї науки і рішучо виступали против убийства, не богато могли вдіяти, бо люди по першім одушевленю від нової віри вертали небавком назад до давних навичок і звичаїв, а що найбільше надавали їм нової форми. Зміна під сим взглядом слїдувала длятого дуже поволи і нерівномірно і тому то слїди давної зьвірскости остались досить явно ще й до нинї, хоч прибрали лагідну форму. Бо й щож суть нинї наші війни, як не масові убийства? Що єсть двобій, як не борба двох людий, з котрих кождий постановив собі стати убийником, щоби опісля ще тим величати ся?

Отже слїди давного зьвірства в людех лишили ся ще й доси і они все ще часами відзивають ся; сильнїйше в тих кругах, котрі менше засягнула культура і цивілїзация, та у людий, котрі вирастали і розвивали ся як та дичка при дорозї. Вже з роду не було у них благороднїйшого чувства, а в житю не було кому повести їх на лїпшу дорогу.

Коли хтось бодай трошки займав ся криміналїстикою і придивляв ся пильно і уважно кримінальницким типам, той мусить признати, що не лиш у звичайних убийників, але й у многих инших дуже до них зближених злочинців, можна добачити богато таких прикмет і зверхних черт, котрі характеризують чоловіка зьвірскої вдачі.

На основі таких і тим подібних спостережень можна длятого сказати, що кождий чоловік носить в собі в більшій або меншій мірі останки, або як хто хоче, зародок зьвірскости. У кого той зародок знаходить ся в більшій мірі, у того при першій лїпшій нагоді може зьвірскість віджити і зродити гадку убийства. Так отже **зьвірскість**, яка лежить в натурі чоловіка, єсть **тою першою внутрішною причиною**, з якої в чоловіці родить ся гадка убийства. Лиш рідко коли зьвірскість сама з себе відзиває ся в чоловіці і викликує гадку убийства. Буває то лиш в станї божевільности, коли зьвірскість вибухає нараз з такою силою, що відбирає весь розум і приглушує всяке чувство а божевільний стає тоді убийником: нападає на найблизших собі людий, ріже їх ножем, зарубує сокирою або стріляє. Так було н. пр. перед кількома роками, що того рода божевільний стріляв до людий без кінця і ледви аж при помочи сторожі пожарної, котра безнастанно пускала на него струю води, удало ся зробити его нешкідливим.

Найчастїйше однак розбуджують зьвірскість в чоловіці зовнїшні обставини а між тими чуже майно. Іноді маленька дрібничка, кілька сотиків, кусень хлїба, ложка страви, досить

*) Смерть собі робити не було би ще причини, але сказити ся може автор, коли в своїй розвідці, що закравує трохи на наукову, знайде таку похибку друкарску, котра переверне его гадку до гори ногами і зробить з неї дурницю, як ось стало ся в послїднім фельетонї, де замість слова: „найстрашнїйший" видруковано „найважнїйший". Цїла гадка повинна длятого так звучати: „Приходимо тепер до найсумнїйшого а заразом і **найстрашнїйшого** прояву в людскій натурі, до — **убийства**".

до заключення торговельних переговорів і закон о центральній стациї для продажи худоби.

Угорске бюро кореспонденцийне заперечує вістн, поданій одною з віденьских часописий, немов би правительство наміряло предложити соймови проект затягнення позички в висоті 500 міліонів корон.

Вчера приймив цісар міністра a latere ґр. Зічіого на авдиенциї. Міністер здав справу з ходу передвчерашної ради міністрів.

Будапештеньскі часописи доносять, що коли цісар на вчерашній авдиенциї уділеній міністрови Зічіому приймив предложене угорскої ради міністрів, то засідане угорского сойму відбудесь вже в середу або четвер. Предметом нарад буде справа ухвалення буджетової провізориї на час двох місяців. Ухвалене буджету на слідуючий рік не буде взагалі предметом нарад, бо теперішний кабінет не може числити на приняте буджету. Сторонництво Юшта навіть і до буджетової провізориї відносить ся ворожо.

„Wiener All. Ztg.“ приносить вість, немов би російский міністер справ заграничних Ізвольский подав ся до димісиї, а тої димісиї, не приймив цар лиш часово. Причиною, яка спонукала Ізвольского подати ся до димісиї мають бути відносини на Далекім Всході, які укладають ся не по єго мисли і рішають ся без єго рад, а за радами міністра скарбу Коковцева.

Новинки.

Львів, дня 13 грудня 1909.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув вчера вечером з Кракова до Львова.

— **Іменована.** Міністерство торговлі надало головному касиерови почтовому Данил. Крокови зі Львова посаду старшого контрольора почтового в Тернополи.

— **Службу сільского листоноса** заводить ся з днем 1 січня 1910 при ц. к. уряді почтовім в Зворі самбірского повіта; служба та для місцевостий Сриня і Воля бражівска буде відбувати ся 6 разів на тиждень.

— **Руский земельний банк.** В середу м. тиждня відбули ся в комнатах „Рускої Бесіди“ у Львові перші загальні збори акционарів руского земельного банку. На зборах явило ся звиш 300 осіб, котрі репрезентували акциї на суму понад 700.000 К. Яко репрезентант нотарияту фунґував нотар Онишкевич. Представником уряду був староста п. Попель. На зборах явив ся з Буковини віцемаршалок проф. Смаль-Стоцкий, а з цілої Галичини прибуло богато духовної і сьвітскої інтеліґенциї. Збори відкрив пос. Романчук, найстарший віком в поміж членів основателів, який зазначив, що Русини скорим ходом йдуть наперед в економічнім розвитку. Коли перед кільканайцять лїтами у Русинів не доставало віри в розвій економічних институций, коли з великим трудом зібрано 100 тисяч К на закладовий капітал „Днїстра“, то нинї вложено без труду міліон корон для нової інституциї, а субскрибовано навіть значно більшу суму. По поясненю статута приступлено до вибору першої надзираючої Ради. Внесок, щоби вибрано окрему комісию, яка виступила би з пропозициєю кандидатів на членів Ради, не удержав ся. Членами Ради вибрано репрезентантів найповажнїйших фінансових руских інституций і передетавника духовеньства. До першої Ради війшли: др. Дембицкий Теофіль, властитель дібр і адвокат в Коломиї; о. др. Жук Йосиф, ректор гр.-кат. духов. семінариї; др. Кормош Теофіль, директор Рускої Щадницї в Перемишли, др. Левицкий Кость, посол, начальний директор Краєвого Союза Кредитового; др. Макух Іван, посол, адвокат і директор Товариства Кредитового „Селяньска Каса“ в Товмачи; др. Олесницкий Евген, посол, голова „Сільского Господаря“; др. Охримович Володимир, заст. директора Товариства „Днїстер“; Саєвич Омелян, директор Краєвого Союза Ревізийного; Січиньский Юліян, предсідатель Совіта „Народної Торговлї“; др. Смаль-Стоцкий Стефан, віцемаршалок Буковини, член кураториї буковиньского Банку Краєвого в Чернівцях. — Директорами Банку є: др. Лесь Кульчицкий, о. крил. Тит Войнаровский і н. Любомир Рожаньский.

— **Замерз.** Селянин Теодор Габилевич вертав сими днями з Америки до рідного села Билича старо самбірского повіта. Ідучи пішки з Хирова через Сушицю велику пільними дорогами, усів утомлений в отвертім поли і заснувши, замерз. При трупі знайдено 466 К, котрі віддано єго жінцї, що мешкає в Биличу.

— **Про розбишацкий напад** доносять з Черновець: В місцевости Мигова коло Вижниці напала ватага замаскованих розбишаків, заложена з 12 осіб, на крам Ицка Курца. Розбишаки стріляли і убили Курца а єго обох синів, жінку, доньку і зятя небезпечно зранили. Розбишаки забрали 4500 корон.

— **Нещасливі пригоди.** Прачка, Станислава Квятковска, замешкала на Знесїню ч. 87 щоби позбути ся ревматизму наматила собі руки і ноги карболевим квасом змішаним зі сильним спіритусом а в наслідок того наступило сильне попарене і затроєне. Поготівля ратункова відставила єї до шпиталю. — На зелїзничій стациї в Острові переїхав поїзд в ночи на 6 с. р. жінку зелїзничого робітника Шулька.

† Померли: У Львові др. Каз. Блїзїньский, адвокат краєвий в 59 році житя; — др. Генрих Балябайдер, асистент клїніки дра Глюзїньского в 35 р. житя; — Олена з Губрихів Висоцка, жена начальника уряду льотерийного в 45 р. житя; — Мих. Війтів, різьбар в 57 р. житя. — Др. Едв. Кржижановский, віцепрезес бучацкої ради повітової, помер у Відни в тамошнім загальнім шпитали.

— **Арештоване дурисьвіта.** У Відни арештовано оногди неаби якого мантія і дурисьвіта Якова Саламона з Кракова. Хитрий Саломон поїхав до Берлина і там прибрав собі прозвище Кулєша а удаючи редактора якоїсь берлиньскої ґазети, познакомив ся з одним з тамошних фабрикантів, котрому підмовив жінку і вивіз єї разом зі значною сумою гроший і великою скількостию дорогоцінностий. Хитрий Саломон завіз фабрикантку до Кракова і умістив єї в Саскім готели а сам вернув до Відня і обіцяв ся фабрикантови вишукати єго жінку, розуміє ся, коли він єму добре заплатить і верне крім того кошти подорожі. Тимчасом жінка фабриканта побачившись в Кракові сама, без средств до житя, поїхала до Відня і звідтам написала до чоловіка і представила єму цїлу справу та в той спосіб здемаскувала безличного мантія. Спільним заходам віденьскої, берлиньскої і краківскої полициї удало ся наконець премудрого Саломона вислїдити і арештувати.

— **Дрібні вісти.** П. Володимир Левицкий, родом з Пістиня осягнув на львівскім університеті степень доктора прав. — Російске міністерство справ внутрішних на жадане одеского ґубернатора ґен. Толмачева зачинило одеску „Просьвіту“. — В Монахові, в Баварії, упав сніг верствою на пів метра грубою і спинив всю комуникацию, тим більше, що застрайкувало 4000 робітників, котрі мали в місті сніг згортати. Властителів монахійских пиварень берець розпука. — Нинї розпочинає ся на ново карна розправа против Бельского, котрий затягнув позичку на дім пп. Мотилевских, покрав їм льоси і біжутериї та свою вину за

драгтиве одїнє викликують в другім чоловіці зьвірскість і він тоді, щоби роздобути собі таку марну річ, допускає ся убийства. Коли приглянути ся близше того рода людем, то прийде ся до того переконання, що майже завсігди бувають люди упосліджені на умі, морально слабі, люди, що не можуть знайти опори ні в собі самих ні в суспільности а котрих спосіб житя єсть навіть того рода, що зближає їх до зьвірят: они живуть звичайно тим, що десь вхоплять, вкрадуть або вижебрають. О того рода злочинцях можна би сказати, що зьвірячий спосіб житя, зьвіряча борба о житє робить з них убийників, заставляє їх через убийство здобувати від других то, що для них єсть або видає ся конче потрібних для житя. Бо й як инакше можна собі пояснити н. пр. такий случай убийства, що двайцять кількалітна дівчина, давна наймичка, знаючи, що родичі лишили дітем страву в печи і замкнули їх в хаті та вийшли, добуває ся крізь стріху до хати, витягає з печи кулешу і молоко та з'їдає а відтак убиває старшу дитину, котра уміє вже говорити, щоби тота не розповіла родичам, хто з'їв сховану для них страву. В додатку ще по убийстві забирає драгтиву кожушину і хустку та полотно із скрині. Єсть се убийство задля рабунку, але так нужденного, що аж не може ся в голові помістити, як може якась людина задля так марної річи позбавляти другої житя.

Яркійше вже виходить на верх розбишацтво, коли хтось задля великих гроший допускає ся убийства. У такого убийника всїлякі обставини розбудили вже наперед єго зьвірство, котре зродило в нім гадку убийства а тота заставила єго вишукати собі свою жертву і придумати спосіб, як би єї дістати в свої руки. В сїм случаю має ся діло з добре обдуманим у всїх подробицях і з повним пляном виконуваним убийством. Охота уживання всїляких розкоший житя, яких можуть доставити гроші, будить в чоловіці зьвірскість а та підсуває гадку убийства яко способу до осягнення цїли. Чоловік такий, у котрого вже єго зьвірство зродило гадку убийства, видить н. пр. случайно листоноса, котрий розносить гроші і в сїй хвили гадка убийства переходить у него в намір, котрий він зачинає укладати в докладний плян: звідує ся, які суми розносить той листонос, до котрої каменицї і коли приходить там з найбільшими грішми, винаймає в тїй каменици комнату, посилає гроші до себе і чекає з набитим револьвером на листоноса, коли той явить ся у него. Листонос входить а убийник виконує свій намір, убиває жертву своєї зьвірскости і обрабовує єї. Коли хтось в хитрий підступний спосіб допускає ся убийства так, що жертва того убийства не може того анї предвидїти анї в данім случаю поставити ся до оборони, то кажемо, що се єсть скритоубийство.

Дальшою причиною, яка розбуджує в чоловіці укриту в нїм зьвірскість, може бути сила тїла. Се звісто загально, що сильні люди бувають часто безвзглядні і не лякають ся навіть убийства, противно готові ним навіть показати, що з ними не легка справа. На фізичній силї і енерґії, отже на силї тїла і духа опирало ся колись в стародавних часах все геройство, котре дуже часто не було нічим иншим як лиш розбишацтвом, на такій же самій силї основувало ся також в середновічних часах і т. зв. розбишацке лицарство. Були то поправді розбишаки, котрі своєю відвагою і зухвалостию уміли не лиш опанувати других людий і змусити їх до послуху але ще й виробити собі таку славу, що память про них живе ще й доси а дехто уважає собі навіть за честь і славу виводити свій рід від такого лицаря розбишаки. Та нащо аж в середновічні часи сягати, коли ще й нинї дуже часто стоїть „сила перед правом“.

Зьвірскість можуть викликувати в чоловіці дальше всїлякі похоти і пристрасти як: гнїв, месть, зависть, заздрість і т. п. Наконець може кілька причин лучити ся разом і викликувати в чоловіці зьвірскість та робити з него убийника. Наконець треба ще й на то звернути увагу, що надмірне уживає алькоголю, пиянство, єсть також одною з тих причин, що ослабляючи тїло і духа зближає єго до зьвірячого рода і дає тим лекше можність відозвати ся в нїм тій зьвірскости, яка вже з природи в чоловіці лишила ся. Се прецї загально звістна річ, що многі убийники бувають звичайно і алькоголїками, пияками, і що многі люди допускають ся убийства в пянім станї, а навіть часто запивають ся якраз длятого, щоби тим сьмілїйше могли допустити ся убийства, або щоби опісля могли тим оправдувати ся, що в хвили доконаня злочину не знали що робили, отже не могли мати злого наміру.

(Дальше буде).

мантійску позичь, старав ся звалити на інж. Влашка. — В львівскій спілці столярскій, котра від 56 літ займає ся продажию виробів столярских, завели ся в послідних часах такі спори партийні, що довели аж до процесів і готово ще прийти до ліквідациї підприємства. З припоручения прокураториї забрав в суботу в полудне судия слідчий всі книги тої спілки. — В ческім місті Ічині розпочала ся в пятницю карна розправа против бувшого бурмістра Маршендорфу, Ів. Пфлюґера о спроневірене 118.000 К. — На загальних зборах академічн. тов-а „Чорногора“ в Лубні (Леобен в Стириї) вибрано дня 8 с. м. головою М. Антоновича, писарем А. Кубійовича, а касиером І. Гаврилова. — До помешканя п. Анни Білецкої при ул. Польній ч. 61 добули ся оногдашної ночи злодії і вкрали значну скількість ґардероби і біжутерий.

— **Огні.** В суботу вечером около пів до 8 год. коли в Дрогобичи в'їзджав на дворець самбірский поїзд, займила ся і зачала горіти ясною поломінию шопа, що служила за аґавни на „дрезини“, смаровила і т. п. зелізничі материяли. Огонь зачав борзо ширити ся. На ратунок прибігла зарав служба зелізнича і витягнено сикавки, а льокомотивами довожено води. В годину опісля огонь угашено. Причина огню незвістна; припускають лиш, що неосторожність служби зелізничої з огнем спричинила пожежу. — В Березовици малій, збараского повіта, згорів сими днями бензиновий млин Теодора Цьвяха. Шкода була обезпечена і виносила 10.000 К.

— **Про велику крадіж на почті на двірци зелізничім у Львові** не можна й нині ще нічого певного сказати. Арештовани в четвер вечером провізоричні возьні почтові Лапка, котрий видав з ваґона почтового мішок з грошевими листами, і Шраер, котрий той мішок відобрав і як каже, замкнув в почтовім возї з переду, сидять оба в арешті нимо того, що зі сльозами в очах старали ся виказати свою невинність. Тимчасом впало підозріне на якогось Николая Чесневича, російского підданого. Чесневич служив через послідні три місяці за візника у п. Криницкого, підприємця почтового, котрий доставляє коний і возів до перевожения посилок з двірця до міста і на відворот. Дня 1 грудня війшов Чесневич зі служби і мав вибрати ся до Америки. Критичого дня вечером виділи его в ждальни III. кл. на головнім двірци і перед будинком зелізничим. Крім того слідить поліция за двома злодіями, котрі стоять під дозором поліциї а на котрих паде також підозріне, що они може допустили ся крадежі.

— **Крадіж мішка почтового.** Почтові злодії зачинають увихати ся. З Нового Міста, добромильского повіта, доносять: Дня 3 м. с. вислано з Хирова до Нового Міста грошевий мішок з порученими грошевими листами на суму 400 К. Кондуктор почтовий приймив мішок той і віддав его ненарушений до рук післанця почтового в Нов. Місті. Мішок той не дійшов до рук почмайстра, лиш щез в якийсь спосіб межи двірцем зелізничим а урядом почтовим в Нов. Місті. Крадіж сейчас викрито і повідомлено о тім жандармерию а заразом і дирекцию почт у Львові. На слідство приїхав п. Дальбор, котрий велїв арештувати післанця і розпочав доходженя, котрих вислід поки що не звістний.

Телеґрами.

Відень 13 грудня. Вчера в полудне відбули ся хрестини сина архікн. Леопольда Сальватора і архікняг. Бланки. Церемонії довершив еп. Маєр. Кумом в заступстві папи був нунций Ґраніто ді Бельмонте. Цісаря і иньших членів цісарскої родини не було з причини, що двоє дітий архікн. Леопольда Сальватора не вдужають на кір.

Будапешт 13 грудня. Вчера відбула ся в міністерстві скарбу конференция міністрів, котра тревала 3 години. Присутні були всі члени кабінету. Міністер a latere ґр. Зічі зложив звіт зі своєї авдиенциї у цісаря.

Солунь 13 грудня. Тамтої ночи лютила ся тут страшенна буря, котра наробила великої шкоди в домах і пристани.

Брукселя 13 грудня. Стан здоровля короля єсть поважний хоч не безнадійний. Рада кабінетова зібрала ся на надзвичайну конференцию.

Брукселя 13 грудня. Вість о поважнім стані здоровля короля потверджує ся. Коло хорого короля зібрали ся: кн. Альберт, приватний секретар короля і президент міністрів. Ожидають приїзду княг. Климентини.

Брукселя 13 грудня. Король Леопольд конає.

Париж 13 грудня. Урядові донесеня з побережа Слоневої Кости (француска кольонія в західній Африці) о ряді операций тутешного войска поліцийного підчас котрих по стороні Французів погибли єдин поручник і девять стрільців, а 49 стрільців було зранених. Збунтовані племена піддали ся і видали 11.000 карабінів.

Рим 13 грудня. Парлямент збере ся 18 с. м. на засїданє і в тім дни зложить новий кабінет проґранову заяву.

Константинополь 13 грудня. Блеріо доконав злету в присутности здвигу публики. Вихор кинув літаком за дім і літак зовсім поломив ся, але Блеріотови нічого не стало ся.

Мадрид 13 грудня. Міністер війни одержав телеґраму від команданта Мелїлї, в котрій він доносить не ручаючи за віродостойність, що віддїл француского войска, уформований з тузенців, намірює виконати напад на Ель Аюн Сіді Меллюк.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), $9^{\underline{44}}$, $6^{\underline{29}}$ *), $11^{\underline{55}}$ *)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), $9^{\underline{28}}$, 6·13*), $11^{\underline{39}}$ *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{8}$ 5·30.
в неділі і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ $10^{\underline{10}}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $12^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $8^{\underline{25}}$, 8·40, $2^{\underline{45}}$, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, 7, 7·35, $11^{\underline{15}}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $2^{\underline{50}}$, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10^{\underline{38}}$
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

З „Підзамча“

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), $6^{\underline{30}}$, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Підгаєць: $5^{\underline{53}}$*), 6·32, 1.49*) $6^{\underline{50}}$, $10^{\underline{54}}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/07 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі выгадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірош: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Іллю Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвеник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-украïньского письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. I. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історія куска хлїба (з францускогo), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплїнґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґендиі і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
I. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускогo, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ в р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

Михайло Скірка
римар і сїдельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Лозяньского під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).